

OKRESNÁ PROKURATÚRA DOLNÝ KUBÍN
Radlinského 1713/36, 026 26 Dolný Kubín 1

Číslo: Pv 165/21/5503-30
EEČ: 2-38-542-2021

Dolný Kubín 30.12.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby roku 2008 po uzavretí manželstva s XXXXX až do 09. 08. 2021 v rodinnom dome v XXXXX, opakovane pod vplyvom alkoholu tejto zakazoval dávať na nočník vtedy jej trojročného syna XXXXX ale s týmto musela chodiť vonku do „latríny“ a to za každého počasia, pričom od roku 2009 sa jeho agresívne správanie začalo stupňovať, tak že keď niekam XXXXX chcela ísť, tak zatvoril ich spoločné deti v dome, lebo vedel, že bez nich neodíde, neumožňoval jej používať OMV, zakazoval jej chodiť do obchodu a do kostola, vykrikoval jej, že sa má ísť spoločne so svojou mamou liečiť na psychiatriu, vulgárne jej nadával, nedával jej žiadne peniaze, v čase keď bol v práci ju s deťmi zamykal doma, vykrikoval jej že je neschopná mater, keď deti plakali musela ich tíšiť

na dvore, aby sa mohol vyspať, ponižoval ju pred deťmi, pričom jej hovoril, že je šibnutá a sprostá, asi od roku 2016 monitoroval jej pohyb tak, že namontoval na dom kamery a keď prišiel z práce kontroloval záznamy,

od presne nezistenej doby najmenej od roku 2015 do doposiaľ nezisteného dňa v mesiaci február 2021, synovi XXXXX nadával, že je feťák, debilko, parchant, ťahal ho za uši, von mohol chodiť len na obmedzenú dobu, pričom keď sa nevrátil na čas dostával „zaracha“ aj na dva týždne, taktiež používať mobilný telefón mohol len na obmedzenú dobu s jeho súhlasom, a tiež

- v presne nezistený deň na jar roku 2020 vo dvore rodinného domu v XXXXX z doposiaľ nezisteného dôvodu hádzal po mal. P. J. kamene, pričom ho ale netrafil,
- v doposiaľ nezistený deň roku 2020 po tom ako XXXXX kvapol na zem polievku v kuchyni rodinného domu na ul. XXXXX kričal na neho, pričom ho chytil za krk a tlačil mu hlavu k zemi, aby sa pozrel, kam kvapol a následne ho vyhodil z domu,
- v doposiaľ nezistený deň roku 2020 po tom, ako XXXXX dupol nohou v kuchyni rodinného domu na ul. XXXXX tohto chytil rukou okolo krku, držal ho pred sebou a ťahal ho predlaktím za krk, kde po tom ako k nim prišla XXXXX tak tohto pustil,
- v presne nezistený deň v mesiaci december 2020 po tom ako XXXXX odmietol s ním ísť na XXXXX ho chytil jednou rukou pod krk, zdvihol ho a hodil na zem, pričom XXXXX stratil na chvíľu vedomie, kde potom si sadol vedľa neho a bil ho rukou do tváre, až kým mu v pokračovaní XXXXX nezabránila,
- v doposiaľ nezistený deň mesiaca február roku 2021 po tom, ako si XXXXX od neho v spálni rodinného domu pýtala bankomatovú kartu, ktorú jej zobral, túto chytil pod krk, škrtil ju, následne ju zatvoril do spálne, aby nemohla vyjsť, pričom jej prišiel pomôcť XXXXX kde potom ako ju zo spálne pustil, chytil aj jeho pod krk, pričom mu povedal, že keď sa vráti ho v dome nechce vidieť, následkom čoho sa XXXXX odsťahoval,

čím svojim správaním dlhodobo spôsoboval stres a strach svojej manželke XXXXX a jej XXXXX ktorý následkom jeho správania viackrát zvažoval siahnúť si na svoj život, obaja trvale bytom XXXXX

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovatelka 1. oddelenia vyšetrovania, odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne (ďalej aj „vyšetrovatelka PZ“) uznesením sp. zn.: ČVS: ORP-304/1-VYS-DK-2021 zo dňa 09. 08. 2021 začala, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesla obvinenie obvinenému XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podkladom pre vznesenie obvinenia boli dôkazy obsiahnuté v spisovom materiáli Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne ČVS: ORP-304/1-VYS-DK-2021. Vyšetrovatelka PZ rozhodla o vznesení obvinenia na základe trestného oznámenia podaného poškodenou, XXXXX, výsluchu XXXXX v pozícii podozrivého, lekárskeho správ predložených poškodenou a ďalšieho spisového materiálu. Obsah trestných oznámení, ako aj výpovede vtedy podozrivého XXXXX sú podrobne popísané v uznesení o vznesení obvinenia, a preto nie je potrebné ich opakovať. Poškodení vypovedali v podstatných okolnostiach a to najmä ohľadom správania sa obvineného voči nim, inštalácie kamier, obmedzovaní v ich súkromí, slobode pohybu, útokoch na ich osoby zhodne. Obaja vypočutí poškodení popísali, ako sa k nim obvinený správal. Poškodená XXXXX popísala ich spoločný život, pričom z jej výpovede a z výpovede XXXXX sú zrejmé skutkové okolnosti, ktoré následne vyšetrovatelka PZ uviedla v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia. Je pravdou, že obvinený svoje konanie poprel, a pri svojej výpovedi, ako podozrivý, poskytol svoju verziu spolužitia s poškodenými. Bez pochybností zostáva, že XXXXX opustil spoločnú domácnosť a to na podnet obvineného, ako aj skutočnosť, že obvinený sa k nemu správal spôsobom, ktorý on považuje za primeraný k jeho správaniu, avšak podľa slov XXXXX toto malo mať za následok až jeho úvahy o tom, že by kvôli otcovi spáchal samovraždu. Poškodená k svojmu trestnému oznámeniu pripojila lekárske správy o tom, že ju mal manžel v roku 2015 udrieť, pričom z nich vyplýva, že trvala na nenahlásení polícii. Svoje konanie vysvetlila tým, že vtedy trestné oznámenie podávať nechcela. Pri podaní trestného oznámenia bol s poškodenou spísaný aj dotazník na odhad rizika ohrozenia osoby, s výsledkom: „Vysoké ohrozenie násilím“. Z takto zisteného skutkového stavu potom vyšetrovatelka začala a vzniesla obvinenie obvinenému pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. K dôvodnosti vznesenia obvinenia uvádzam, že vyšetrovatelka PZ svoj postup stručne odôvodnila s poukazom na obsah vyšetrovacieho spisu, ktorý je podrobne popísaný v odôvodnení jej rozhodnutia. Uznesenie vyšetrovatelky PZ je potrebné posudzovať komplexne a to vrátane znenia skutkovej vety. Z trestných oznámení a výpovede podozrivého možno vyvodiť dostatočne odôvodnený záver o tom, že trestný čin spáchala určitá osoba. V danom prípade vyšetrovatelka PZ správne postupovala podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý jej vzniesť obvinenie v tomto prípade ukladá.

Podstatný obsah vykonaného dokazovania, ktoré viedlo k vzneseniu obvinenia, je podrobne rozpísané v uznesení vyšetrovatelky PZ o vznesení obvinenia obvinenému, z ktorého znením boli obvinený a aj jeho obhajkyňa vzhľadom na obsah sťažnosti obvineného proti tomuto uzneseniu oboznámení, a preto nie je potrebné sa k nemu opakovane vyjadrovať. O sťažnosti obvineného bolo rozhodnuté uznesením prokurátora sp. zn.: Pv 165/21/5530-17 zo dňa 06. 10. 2021, ktoré bolo doručené obvinenému dňa 08. 10. 2021 a jeho obhajkyňi dňa 11. 10. 2020, a v ktorej bolo v spojení s odôvodnením uznesenia o vznesení obvinenia vyhodnotené a rozhodnuté o všetkých námietkach obvineného prezentovaných v jeho sťažnosti.

Dňa 09. 08. 2021 bol vypočutý obvinený **XXXXX**, ktorý spáchanie skutku poprel. Nepamätá si, že by niečo také robil. Je pravda, že keď prišli bývať na adresu terajšieho pobytu, tak tam bola len latrina. Je úplná lož, že by deti zatváral niekde, to je čistá lož. Stalo sa, že sa niekedy hádali s manželkou, a pri tej hádke sa povedalo

hocičo, takže môže byť, že jej nadával. Človek, keď je rozčúlený povie hocičo. Je to proste klamstvo, čo je napísané v uznesení o vznesení obvinenia, a preto podal aj sťažnosť. Vyjadril sa k jednotlivým bodom uznesenia o vznesení obvinenia s tým, že nič z toho nie je pravda. Čo sa týka XXXXX. vypovedal, že mali nezhody, ale nikdy ho neškrtil, hodil po ňom drevo, pretože ho neposlúchal a provokoval, ale netrafil ho. Našiel ho fajčiť v drevárni, tak mu dal facku. Povedal mu, že je pankhart, ale to bolo všetko v hneve, nebolo to priamo jemu, ale povedal to žene. Je pravda, že nákupy do domácnosti robil on, lebo chodil do obchodu priamo z práce. Cez Coronu bol doma, ale išiel do roboty, lebo si liezli na nervy, a aj tak ten klud nebol.

Na otázky vyšetrovatelky PZ popísal kde, s kým a ako bývajú v spoločnej domácnosti. Výdavky za domácnosť platil on, keď mu došli peniaze používal aj manželkinu kartu, ale nikdy jej ju nebral. Dom zamykal, keď išiel na nočnú alebo na poobednú. Od tých dverí je iba jeden kľúč, ale nerobil to úmyselne, nechal si kľúč, aby sa zo zmeny dostal domov, nie že by zamykal manželku. Raz ho popýtala žena, aby dal deťom do izby kameru, z takého dôvodu, že sa furt vadili, kto urobil bordel, aby im vedeli ukázať, kto to urobil. Tá kamera nemala ani mikrofón. Strašne dávno namontoval 4 kamery okolo domu, boli umiestnené vonku na dome, monitorovali okolie domu, aby sa tam nič neudialo, ale raz fungovali, raz nie. Teraz je iba jedna kamera funkčná, je umiestnená vpredu na dome, to aby videl, na vchod do domu, a kde chodí aká zver do domu. Má k tejto kamere aplikáciu na telefóne a tam si to pozerá. Syna trestal tak, že keď neprišiel domov, tak mu povedal, že má zaracha, asi na týždeň. Keď chodil na zmeny, tak aj tak ho žena pustila, robila z neho hlupáka. Keď nedodržel zaracha, tak nič neurobil, žena ho podporovala. Od jeho malička mu hovorila, že mu nemá, čo rozkazovať, že nie je jeho syn. S manželkou sa dosť často vadili kvôli jej bordelu a kvôli jej synovi. Aj keď bola u nich kurátorka povedala, že je u nich dlhodobá zanedbaná domácnosť. Manželke hovoril, že je tam bordel, tak sa veľakrát zvadili, tak bol aj ticho. Tiež žena hovorila, že nemá čo rozkazovať jej synovi, a zhadzovala ho pred ním zakaždým. Pred 5 rokmi boli aj v manželskej poradni, ale nepomohlo to, chvíľu bolo ticho, ale zase sa to vrátilo do starých koľají. Manželke nič nezakazoval, nevie čo by jej mal zakázať, a tiež jej neprikazoval. Keď treba niečo urobiť, tak jej to normálne povie, nie že by jej niečo zakazoval, alebo prikazoval. Manželku ignoruje, nebaví sa s ňou hlavne pred deťmi, aby sa pred nimi nevadili. Nebavia sa vôbec, keď ide ráno do obchodu, tak sa jej len spýta, čo treba, ona povie čo a to je všetko. So synom sa momentálne nebaví. Ved' keď je taká situácia, aká je, tak sa nebavia vôbec. Od vtedy, ako bol na operácii s dcérou, tak odvtedy s nimi nebýva. Keď prišiel, chlapec doma nebol. Od vtedy u nich nebýva. Auto používa iba on, žena nemá vodičský. Momentálne ženu ignoruje, tak keď chce niekam odvieť, nejde. Ona ho ani nepýta. Poškodeným nenadával, pankhart určite povedal, ale nebolo to konkrétne jemu. Chce povedať, že žena robila iba naprieky aj v jeho rodine, jednej sestre povedala to, druhej to a potom medzi sestrami prieky robila. Okolo domu dosť hodne robí, snaží sa všetko aj opravovať. Či komín čistiť, drevo pratať, všetko robí. Mobil jej nekontroloval, skôr ona jemu, keď nemohli rozvieť jej rodičov, tak jej otcovi napísal správu, nech povie, že manželkina mama sa stará aj do nich a že aj im robí zlé. Potom ich rozviedli a vie, že manželka si tú SMS prečítala, proste ona mu čítala SMS nie on jej. Kupuje si pivo domov. Boli zvady, že chodí ku kamarátom, tak nechodí do krčmy, pivo si dám doma. Nechal všetkých kamarátov. Keď niečo robí, tak deti sú pri ňom. Boli aj na Donovaloch aj v Korytnici. Keď má vonku robotu, tak sú deti s ním. Manželka ho raz už aj dala na súd, chcela sa rozvieť, asi 5-6 rokov dozadu, vtedy povedala, že sa o deti nestará.

Ale nerozvedli sa. Sociálka ich navštevuje kvôli synovi XXXXX, ktosi ich natrel, že nebýva doma, preto boli u nich.

Po vznesení obvinenia bola dňa 10. 08. 2021 vypočutá poškodená XXXXX, ktorá vypovedala v zhode s uznesením o vznesení obvinenia a svojou predchádzajúcou výpoveďou. Vyjadrila sa spolužitiu s manželom, ako sa mal správať voči nej, voči ich spoločným deťom a voči jej synovi XXXXX. Ďalej opísala prečo a o čom sa s manželom vzájomne hádali, že ju aj udrel, ale vždy až potom, ako mu dala facku ona. Keď sa hádali nadávala aj ona jemu. Dňa 07. 10. 2021 bola poškodená XXXXX vypočutá opäť, pričom vo svojej výpovedi už uviedla, že:

„Keďže som pri svojich predchádzajúcich výpovediach sa cítila pod veľkým psychickým tlakom a mala som obrovský strach, chcem teraz veci uviesť na správnu mieru. Všetko čo som predtým vypovedala, sa dialo len keď sme sa s manželom hádali. Keď sme sa s manželom nehádali a manžel ma zaviezol kam som chcela, do obchodu, do kostola, všade, alebo ostal pri deťoch, aby som mohla ísť kam som potrebovala. Chodili sme po výletoch a podobne. Bol dobrý otec, aj manžel. Deti sa s ním báli byť samé hlavne preto, lebo im hovoril o nich hlúposti a oni to neradi počúvali. Deťom nikdy neublížil. K mojej rodine mi nikdy nezakazoval chodiť, ani k mojej mame. Keď sme sa nehádali, tak ma vtedy odviezol a v určený čas prišiel po nás. V predchádzajúcej výpovedi som uviedla, že sa manžela bojím. Je to síce pravda, ale nikdy som sa nebála, že ma manžel udrie, alebo zbije. To nikdy neurobil. Bojím sa len jeho slovných útokov, toho, že bude kričať. Taktiež, keď som povedala, že som musela ísť s deťmi, dieťa tíšiť na dvor, tak to bolo z mojej vlastnej vôle. Manžel veľakrát ani netušil, že som von. Tak isto chcem poopraviť to, že manžel bol bezcitný, čo sa týka sexu. Manžel nikdy nebol bezcitný, vždy najprv myslel na mňa a potom na seba. Sex bola jediná, jedna z mála vecí, čo u nás fungovala perfektne. Až približne pred rokom, keď sa naše hádky začali byť častejšie, som si myslela, že keď budem odmietaať s ním spať, tak sa zamyslí a niečo sa zmení. Stal sa opak a on mi začal hovoriť, že si nájde druhých, druhú. Čo určite neurobil. To je asi všetko.“

Na otázky vyšetrovateľky PZ poškodená odpovedala, že nechce nič viac doplniť. Ohľadom vzťahu XXXXX so svojím otcom povedala, že si myslí, keďže má viac času rozmýšľať, že manžel to všetko robil kvôli tomu, lebo na XXXXX žiarlil. On vždy vedel, že má XXXXX radšej, ako jeho. Aj ako to manželovo správanie, ono to bolo skôr také zo žiarlivosti. Že aj kontroloval tie kamery, aj všetko. Proste, on nie je zlý človek a naozaj, nezaslúži si väzenie. Ako, on sa teraz napríklad strašne zmenil, aj deti jej hovoria, ako on nikdy v živote deťom nepovedal, že ich ľúbi. Teraz už hej. Nikdy deti nechcel aby ho objali, teraz už hej. On stále plače, XXXXX má teraz horúčky, on plače, bojí sa, že pôjde do nemocnice. Ona videla manžela plakať dvakrát v živote a teraz plače stále. Plače on, plače ona, plačú deti, všetci máme toho už plné zuby. Nechce meniť to, čo uvádzala ohľadom XXXXX a svojho manžela.

Po oboch výsluchoch sa vyjadrila prítomná psychologička, že tieto prebehli v poriadku a v prípade potreby ich je možné spraviť nanovo.

Dňa 10. 08. 2021 bol vypočutý **svedok XXXXX**, ktorý k veci uviedol, že čo sa týka rodiny obvineného, tak vidí problém v jeho rodine predovšetkým sociálny, a potom následne sa problémy z toho odvíjajú. Vie len o tom, že sa medzi sebou hádajú. Nevie o tom, že by obvinený niekoho bil, žiadne hádky medzi nimi nevidel, len to všetko mal sprostredkované od ďalších susedov. Vníma to tak, že obvinený je strašne žiarlivý. Vie, že si okolo celého domu namontoval kamerový systém, a keď prišiel domov z práce, tak si ho prezeral. S tým sa aj chválil, že si pozrie komplet, kto čo kde chodí. Iné nevidel. Len vie, že manželku držal bez financií, bez všetkého, on robil nákupy a zabezpečoval domácnosť. Deti každé ráno vozieval do školy, čo je cca 2 km od ich domu, ale aká bola starostlivosť doma to nevie. K poškodenému XXXXX sa správal ako ku cudziemu. Je rovesník jeho syna a niekedy ho mesiac nepustil na ulicu, lebo sa s ním nemohol kamarátiť. Toto vie aj od syna a vie, že sa tam niečo udialo, údajne, že zatvoril mamu do izby a XXXXX ju chcel pustiť a nastal medzi nimi incident, a tak ho potom vyhodil z domu. Nemá vedomosť, že by ho nejako bil. Ani syn, ktorý je o rok starší od XXXXX mu to nerozprával. Nie je najbližší sused a ani nevidí do dvora, tak nevie povedať viac. S XXXXX nie je v kontakte, len sa pozdravia a viac spolu nekomunikujú. Vie, že ona nesmie byť s nikým v kontakte, že jej to obvinený zakazuje a prekáža mu, keď sa s niekým stretáva. Poškodený XXXXX nemohol chodiť von dva, tri roky dozadu, boli to letá. Mohlo to byť aj častejšie, ale moc to nesledoval. Celkovo ho nebolo vonku. Pýtal sa syna, kto ide všetko vonku, a keď sa opýtal na XXXXX, tak mu syn povedal, že ho nechcú pustiť. Ale z akej strany to bolo či z otcovej alebo matkovej to nevie. O tom, že poškodená nemôže byť s nikým v kontakte, lebo obvinený hneď rieši, že prečo bola s tým v kontakte. Nevie či poškodená navštevuje susedov. Pod pojmom sociálna situácia myslí to, že neviem či obvinený chodí do práce, myslel tým finančná. Videl, že deti bývali zanedbané. Na dvore neporiadok. Vie, že niektoré deti vraveli, že nechceli sedávať pri ich deťoch, že smrdia, že sú špinavé. Poškodený XXXXX bol voči obvinenému poslušný, ale ten sa k nemu správal ako k cudziemu. Poškodený býval aj pri jeho starkej v bytovke. Vie, že jeho starká mala teraz porážku. Ani tak jej mama nemohla ísť ku vnúčatám, keď bol obvinený doma.

Dňa 07. 10. 2021 bol vypočutý poškodený XXXXX a deti obvineného XXXXX a XXXXX **Poškodený XXXXX**. využili svoje právo a vo veci odmietli vypovedať. **XXXXX** v podstatných bodoch potvrdila výpoveď obvineného, avšak tiež uviedla, že sa rodičia raz za týždeň pohádali, najmä kvôli peniazom. Počula, že nemajú peniaze a začali sa hádať. Keď sa hádali tak kričali a nadávali si. K XXXXX sa obvinený správal inak, nechcel ho púšťať von, za kamarátmi, pretože mali na neho zlý vplyv. Nikdy nemuseli ísť prespať niekde inde. Nevidela, že by obvinený fyzicky napadol jej mamu, alebo brata XXXXX Kamery mali len vo dvore, kde ich namontoval obvinený, ale nevie prečo. Keď išiel do roboty zamkol vchodové dvere, od ktorých mal kľúčik len on. Návštevy k nim chodili a to mamini bratia a otcovi súrodenci. Pri návštevách obvinený šiel dole a niekedy bol aj pri nich hore. Autom chodí len obvinený, poškodená nemá vodičský preukaz. Stravu mali vždy, varila mama aj otec. Doma strach nepociťovala ani nepociťuje.

Dňa 24. 11. 2021 boli vypočutí svedkovia **XXXXX a XXXXX** – súrodenci obvineného, ktorí v podstatných bodoch potvrdili výpoveď obvineného. Vypovedali, že nevedie o žiadnom týraní, vedia o hádkach, ktoré považujú za bežné, ako v každej rodine. O deti sa obvinený riadne staral, ani im ani manželke nezakazoval chodiť do kostola, ani im v ničom nebránil. Vzťah obvineného k poškodenému

XXXXX bol dobrý asi do jeho 13 – 15 rokov, kedy začali mať problémy, keďže on otca nepočúval a držal stranu matke. Nevedia o tom, že by im ubližoval, alebo ako sa hádali. Kamery namontoval ich brat, kvôli bezpečnosti.

Vyšetrovateľka PZ pribrala po vznesení obvinenia obvinenému do konania, znalkyňu XXXXX, zapísanú v Zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti SR v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, na podanie znaleckého posudku k posúdeniu závislosti obvineného na návykových látkach a zodpovedanie s tým spojených otázok.

XXXXX podala **znalecký posudok číslo 9/2021**, v ktorého záveroch uvádza, že: „U obvineného XXXXX nezisťujem závislosť od alkoholu, nezisťujem ani závislosť od iných návykových látok. U posudzovaného XXXXX nezisťujem závislosť od alkoholu. Jeho pitie má zatiaľ spoločenský charakter, aj keď je frekventnejšie najmä pitie piva. Pitie alkoholu u menovaného má nanajvýš charakter predstupňa závislosti. V oblasti abúzu alkoholu u menovaného zisťujem frekventné pitie piva, prevažne sociogénneho charakteru, sporadicky končiace podnapilosťou, ev. ľahkou ebrietou, prít. je zvýšená toleranciou alkoholu, ale bez vytvoreného stereotypu, bez manifestácie abstinencnej symptomatiky a s následným obdobím abstinencie, ktorej je schopný. Nezisťujem dôsledky ethylizovania sociálneho ani somatického charakteru. Posudzovaný účinky alkoholu na svoje správanie pozná a je schopný sa zdržať pitia alkoholu a tým mohol svojmu konaniu predísť a zabrániť. U posudzovaného nezisťujem duševné ochorenie v pravom zmysle slova, t. j. psychózu. V čase poškodenou uvádzaného konania mohol byť v stave ľahkej až stredne ťažkej opilosti, pričom tolerancia alkoholu je u posudzovaného zvýšená. V uvedenom stave mohol mať zvýšenú impulzivitu, znížené racionálne zvažovanie konania a jeho dôsledkov, znížené mohli byť zábrany k protispoločenskému konaniu, môže byť znížená sebakontrola. Jeho rozpoznávacie schopnosti aj ovládacie schopnosti boli zachované. Pobyt obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný. Pitie alkoholu u menovaného má nanajvýš charakter predstupňa závislosti. Nariadenie odvykacej liečby, ako ochranného prostriedku, nepovažujem za potrebné. Menovaný by mal sám vedieť svoje pitie ovládať a limitovať. Význam však môže mať zákaz požívania alkoholických nápojov nariadený súdom. Iné dôležité skutočnosti znalcom zistené neboli. U posudzovaného nezisťujem príznaky ochorenia v pravom zmysle slova, t. j. psychózy a skúmanie jeho duševného stavu znalcom nepovažujem za potrebné.“.

Vyšetrovateľka PZ pribrala po vznesení obvinenia obvinenému do konania aj znalkyňu XXXXX, zapísanú v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti SR v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých na podanie znaleckého posudku k vyšetreniu poškodených so zameraním sa na ich psychologický profil, zistenie úrovne ich intelektu, povahových rysov a vlastností, celkového rozboru ich osobností, či vykazujú znaky týranej osoby so zameraním, či sa u nich vyskytujú príznaky spadajúce pod post traumatickú stresovú poruchu, naučenú bezmocnosť a seba zničujúce reakcie, a či tento stav súvisí so správaním sa obvineného, a ak áno do akej miery a na zodpovedanie s tým spojených ďalších otázok. XXXXX vypracovala dva znalecké posudky číslo 33/2021 k stavu poškodenej XXXXX a číslo 34/2021 k stavu poškodeného XXXXX

V záveroch posudku číslo 33/2021 znalkyňa na podané otázky odpovedá tak, že: „Osobnosť poškodenej je introvertovaná, strategická, odkladá rozhodnutia, kým nezáži všetky možnosti, preto sa niekedy môže javiť ako nerozhodná. Viac sa spolieha na vlastný úsudok než na spätnú väzbu z okolia. Jej postoje sú pevne fixované a rigidné voči zmene. Jej potenciál je obmedzený v schopnosti prežívať a prejavovať emócie. Aj na emocionálne situácie sa snaží reagovať racionálne, čo sa môže javiť ako menej efektívne. Nemá dostatočný náhľad na vlastné prežívanie, emočným situáciám sa snaží vyhýbať, ale ak sa jej to nepodarí, v náročnejších situáciách môže byť emočne zaplavená a reagovať pod ich vplyvom impulzívne. Inak je však impulzivita u nej nepravdepodobná, dobre toleruje stres a záťaž, a zostáva kludná a sústredená aj v záťaži. Niekedy môže mať problém zachytiť jemnejšie signály hroziacich ťažkostí a interpersonálnych napätí. Jej sebaobraz je realistický, založený na skúsenostiach, ktoré však pravdepodobne boli často negatívne, a tak je viac zaujatá vnímaním vlastnej nedostatočnosti než inými. K stanovovaniu cieľov je potom ľahostajná, má ťažkosti so sebaapresadením. Nepríjemné situácie rieši únikom do fantázie, vyhýba sa zodpovednosti a rozhodovaniu, je menej aktívna, ak je niekto v jej okolí v toto smere aktívnejší, čím sa môže stávať závislejšou. Z ľudí je sklamaná, pozitívne vzťahy nevníma ako bežné, ale uvedomuje si, že iných potrebuje a jej správanie je determinované interpersonálnymi situáciami do takej miery, že sa ťažko koncentruje na samostatnú činnosť a výkonovo sa realizuje. So svojím životom je nespokojná, má pocit, že jej chýba láska, ticho, víťazstvo. K alkoholu má sama skôr kladný vzťah hoci navonok to popiera. V oblasti mravného vývinu nebolo zo spisového materiálu, ani zo samotného vyšetrenia zistené, že by zaostával. Naopak, neobvyklý dôraz kladie na konvenčnosť, je nadmerne zaujatá detekovaním sociálne prijateľného a očakávaného správania a má sklon správať sa spôsobom, ktorý je v súlade so spoločenskými normami.

Kontakt s realitou je zachovaný v jasných situáciách, kde je dostatočne otvorená celej šírke podnetov bez obranného zjednodušovania alebo popierania časti reality. K spracovaniu reality má viac ľahostajnejší prístup. Pozornosť venuje tomu, čo je zjavné, nápadné, a tak detaily prežitého dokáže dobre reprodukovať, ale horšie dokáže vnímať podnety v súvislostiach, a tak má ťažkosti sporadicky pochopiť globálny význam situácií. Jej vnímanie oslabujú interpersonálne situácie, kde môže byť jej úsudok skreslený a fantáziu môže používať k popieraniu reality a vytváraniu tak vlastnej bezmocnosti. Následne je náchylná k ľahšej manipulácii zo strany iných. Jej kapacita a schopnosť podržať materiál v dlhodobej pamäti je priemerná a na takej dokáže reprodukovať fakty z prežitých udalostí. Objavila sa modifikácie pamäťového materiálu v podobe konfabulácie i distorzie, v minimálnom množstve, ktoré nesvedčí pre poruchu pamäti, ale môže zhoršovať presnosť interpretácie prežitého. Proti tomu, že výpoveď poškodenej by bola vymyslená svedčí to, že jednotlivé výpovede obsahujú konštantné prvky - udalosti, ktorých opis nebol v čase modifikovaný, a tieto dokáže interpretovať bez rigidného sledu, ako to býva pri naučených výpovediach. Objavuje sa však to, že postupne, v záujem snahy neprivodiť manželovi trestné stíhanie a odsúdenie, boli niektoré interpretované miernejšie alebo ich výskyt priznaný iba v čase manželských konfliktov. O vierohodnosti výpovede ďalej svedčí množstvo detailov, ktoré opisuje, napr. časová orientácia podľa narodenia detí, ročného obdobia, priznávanie, že si niektoré veci už nepamätá. Ako snaha o objektívne popísanie situácie bez zdôrazňovania vlastnej role obete svedčí aj popieranie fyzického násillia zo strany manžela, hoci v minulosti bola kvôli nemu aj ošetrovaná. Taktiež okolnosti trestného oznámenia svedčia skôr o

spoliehaní sa na úsudok iných o neprípustnosti manželovho správania, než vlastnej snahe zvýrazňovať svoju nepriaznivú pozíciu v manželstve. Poškodená taktiež priznáva citovú väzbu na manžela a napriek tomu jednotlivé incidenty, ktoré popísala nepopiera. Túto väzbu na manžela aktuálne potvrdzuje snahou vrátiť sa k spoločnému životu, lebo si uvedomuje závislosť na ňom v mnohých oblastiach.

Aktuálne nebolo zistené, že by poškodená trpela závažnými psychickými problémami, osobnosť je však menej harmonická s určitými deficitmi tak, ako sú popísané v odpovedi na otázku číslo 1. Pri vyšetrení poškodená uvádzala, že aktuálne jej manžel veľmi chýba, jeho objatie. Pozitíva to pre ňu nemá, že je od neho aktuálne preč. Uvedomili si obaja niektoré veci, o čom si písali cez sms, že sa majú radi, že si chýbajú. Predtým však uvádzala, že ich vzťah sa postupne menil a manžel bol viac dominantnejší, čo vyvrcholilo v čase, keď manžel zostal počas pandémie doma z práce. Vlastným vyšetrením bolo v oblasti vzťahov zistené, že najnegatívnejšie vníma poškodená svoju matku, ktorú spája s detstvom, úzkosťou, strachom, hlukom i únavou. Svojho manžela na vedomej i podvedomej úrovni aktuálne hodnotí skôr pozitívne, jednoznačne pozitívne aktuálne prežíva aj domov. Udáva, že posledné dva mesiace zabúda, teraz má pocit, že jej psychický stav je najhorší, čo pramení z toho, že videla manžela v putách. Má pocity bezmocnosti, že deti budú trpieť, keď by manžel išiel do výkonu trestu, má pocit, že ona to bez neho nezvládne. Aktuálne je zvýraznená intrapsychická tenzia, pocit exhauscie, samoty, ale pokles ladenia je len mierny, interpersonálnom konflikte svedčí jej zvýšená ochota útočiť. Do budúcnosti má skôr pozitívne očakávania, seba v nej spája s kamarátkami a zábavou. Menovaná subjektívne popisuje nízky počet príznakov vyskytujúcich sa po prežití traumatických udalostí, aj to nižšej intenzity, ako následok negatívneho správania sa manžela počas ich spolužitia. Samotným vyšetrením aktuálne neboli zistené príznaky vyskytujúce sa po prežití traumatických udalostí ako anxiéta spojená s akútnym stresom, či pocity bezmocnosti a nedostatku kontroly alebo vyhýbavé správanie. Vyšetrením neboli zistené traumatické obsahy v myslení, ani zvýšená bdelosť alebo ostražitosť. Ak by dochádzalo zo strany manžela k správaniu voči nej tak, ako to popisuje v trestnom oznámení, je pravdepodobné, že by sa zvýrazňovali u nej určité ťažkosti a to v oblasti sebaobrazu, ktorý by sa zvýrazňoval v negatívnom smere, akcentovala by sa v jej osobnosti pasivita a závislosť, nespokojnosť v interpersonálnych vzťahoch, ktorá by bránila v naplňaní jej potenciálu vo výkonovej oblasti.

Naučená bezmocnosť nebola u poškodenej plne rozvinutá, iba naznačená, keď pri vyšetrení udávala, že sa možno chvíľkovo cítila pri manželovi bezmocná, ale potom sa opäť snažila presadiť sa, rezignovala až teraz naposledy, keď manžel nechcel súhlasiť, aby sa XXXXX vrátil domov bez ospravedlňovania. Mala pocit, že je zo všetkého unavená, že ju deti ignorovali, že ju manžel nechápal. Nemala však pocit, že manžel by bol „všemocný“, (ako to býva u obetí týrania, ktoré nemajú dostatočný potenciál na vlastnú obrazu a plne podliehajú osobe tyrana), a to by ju zneschopňovalo niečo robiť. Naopak udávala, že ona od manžela chcela odísť tak či tak, aby mala pokoj, ona to nechcela riešiť trestným oznámením. Vybavovala si ubytovanie na Kotve a mala žiadosť aj na mestský byt, aby mohla byť s XXXXX aby mohli byť všetci spolu. Manželove správanie nebolo v poriadku, bolo to vyvrcholenie situácie, kedy boli stále spolu. Pred Coronou nikdy XXXXX nezbil tak, možno mu len ťapol na riť, ale to aj ona.

Sebazničujúce reakcie taktiež neboli u poškodenej jednoznačne identifikované, lebo udávala že ona si nemyslí, že bola na vine konfliktov, možno výnimočne, väčšinou sa hádali kvôli XXXXX. Boli však naznačené keď, nechcela riešiť neadekvátne správanie manžela pre citovú náklonnosť voči nemu (Z trestného oznámenia poškodenej zo dňa 9.8.2021: Ja som nikdy nechcela na neho podať trestné oznámenie, ja ho mám svojim spôsobom stále rada. Rozhodla som sa na základe toho, že kurátorka podala prvotné oznámenie a tak som sa teda aj ja rozhodla, že podám trestné oznámenie.) a v neskorších výpovediach jeho kontrolujúce a mocenské správanie udávané v trestnom oznámení redukovala iba na obdobia hádok.

Tak, ako bolo správanie obvineného popísané, sa javí, že používal formy psychického nátlaku, ktorými kontroloval správanie obvinenej, mocensky a silovo sa presadzoval, vo vzťahu pôsobil ako nadradený. Obvinený obviňoval poškodenú z okolností, ktoré nemohla sama ovplyvniť, čo sa takisto vyskytuje v prípade týrania. Fyzický a verbálny útok poškodenej, ktorým konflikt neiniciovala, možno hodnotiť skôr ako následok frustrácie v rozbehnutom konflikte, nie snahu o získanie nadradenej a mocenskej pozície, čo sa aj u obetí týrania vyskytuje. Psychicky ubližoval poškodenej aj tým, že ju vystavoval situáciám ubližovania jej syna, na ktorého bola citovo naviazaná.

Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že bolo objektivizované obdobie, kedy bola manželovým správaním dlhodobejšie ovplyvnená - 16. 03. 2015 bol u nej diagnostikovaný opuch pravého oka, napadnutá manželom, mala aj hematóm, bolo jej na vracanie. Následne 24. 03. 2015: bola objektivizovaná anxiózná nálada, bolesť hlavy tenzného typu. 24. 04. 2015: boli objektivizované znaky exhauscie, redukovaná výživa. 02. 11. 2015: Diagnostický záver: F 32.0 Epizóda mernej depresie. Pri samotnom vyšetrení udávala na otázku: „Aké následky ste pociťovali vzhľadom na manželove správanie sa voči vám?“, že ju páľil hrudník, bývala stále unavená (exhauscia jej bola diagnostikovaná aj samotným vyšetrením), pričom lekári jej nič nezistili. Ďalej udávala, že zvykla len tak bezducho sedieť, ale nevie či to súviselo len s manželom alebo s celým jej životom, kedy to nikdy nemala ľahké. Na ďalšiu otázku počas vyšetrenia: „Zmenilo vás spolužitie s partnerom, že ste si povedali, že to ani nie ste vy?“ uviedla, že trochu v tom, netuži nikde chodiť, najlepšie jej je doma.“

V záveroch posudku číslo 34/2021 znalkyňa na podané otázky odpovedá tak, že: „Aktuálny výkon v oblasti intelektových schopností je v pásme vyššieho priemeru v porovnaní s populačnou normou. Kontakt s realitou zostáva adekvátny aj v záťažových situáciách. Napriek tomu, že úsilie spracovávať podnety je zvýšené, jeho vnímanie je skôr nezrelé, povrchné, zamerané na detaily, ale bez dostatočnej schopnosti vnímať vzťahy medzi detailmi a uchopiť situáciu adekvátne globálne. Jeho postoje sa javia ako ťažšie modifikovateľné. Osobnosť zostáva nezrelá, nevyprofilovaná, s neurčitým sebaobrazom, jeho predstava o sebe je menej realistická, môže byť voči sebe menej kritický, sebavedomie nie je znížené. Má nedostatočný náhľad na vlastné prežívanie a jeho správanie je ťažšie predvídateľné. Potenciál osobnosti je extrémne málo rozvinutý a to ako v schopnosti pristupovať k situáciám racionálne, tak v oblasti prežívať a prejavovať emócie. Emočne sa javí ako menej diferencovaný, menej citlivý, je odolný aj voči intenzívnejším podnetom. Jeho ambície častejšie prekračujú možnosti jeho reálnych zdrojov, praktických schopností a prítomná je u neho aj zvýšená pasivita, preto častejšie zažíva sklamanie a pocity

neúspechu. Potenciál pre dezorganizáciu osobnosti je zvýšený. Jeho frustračná tolerancia je aktuálne, ale aj dlhodobá, znížená a determinuje jeho impulzívne tendencie a epizodické straty sebakontroly. Je to dôsledkom toho, že aj bežná záťaž ľahko prevýši jeho funkčný osobnostný potenciál, ktorý bol od detstva málo rozvíjaný, preto je dlhobojšie preťažený stresom. V záťaži sa zväčšujú jeho pocity úzkosti, napätie, nervozita a podráždenosť. Jeho sebavedomie sa javí ako adekvátne, ale sebaobraz je menej realistický, so skreslenými predstavami o sebe. Objavujú sa aj negatívne predstavy o sebe, ale nie vo výraznejšej miere. Dobre pozná spoločenské normy a dokáže používať formy interpersonálneho správania, ktoré sú situačne primerané. Sociálne je menej zrelý, s obmedzenými zručnosťami v oblasti adekvátneho sebaapresadzovania. Objavujú sa u neho aj individualistické reakcie bez zohľadnenia noriem a spoločenských očakávaní, je pohotový ísť do verbálnych aj fyzických konfliktov. O iných sa zaujíma v primeranej miere, ale im nedostatočne rozumie a jeho očakávania a požiadavky od iných môžu byť neprimerané. Vzťahy s inými sú povrchnejšie, je menej citlivý k záujmom a potrebám iných, pričom častejšie môže byť okolím odmietaný, čo smeruje k sporadickým poklesom jeho ladenia. Pozitívne vzťahy medzi ľuďmi nevníma ako bežné. Prítomné je u neho množstvo hnevu a resentimentu voči ľuďom a situáciám, ktoré z jeho pohľadu prekážajú v napínaní jeho potrieb alebo mu kladú do cesty prekážky. Objavuje sa u neho aj situačne neprimeraný vzdor, čo môže poškodzovať utváranie harmonických vzťahov s okolím. Vyhýba sa rozhodovaniu alebo zodpovednosti, je pasívnejší ak je niekto v jeho okolí ochotný preberať tieto úlohy, nejde však o submisivitu.

Aktuálne má k obom rodičom len mierne výhrady, hoci navonok matku hodnotí pozitívne a otca skôr negatívne. Celkovo však otca prežíva emocionálne pozitívnejšie ako matku, jeho spája s mužským ideálom i domovom, hoci aj fyzickou agresivitou a ambicióznosťou. Je pravdepodobné, že sa s otcom a niektorými jeho formami správania stotožňuje. Matka nie je pre neho dostatočnou autoritou, viac sa vzdalaľuje od jeho ideálu ženy, ale spája ju so zábavou, radosťou a šťastím. Z matkinej strany vníma nižší pozitívny záujem o seba, ale aj nižšiu direktivitu z jej strany. Má pocit, že mu poskytuje dostatok autonómie, ale je voči nemu nadmerne hostilná, keď s ním nie je spokojná a chcela by, aby sa zmenil, stále dookola hovorí o tom čo urobil nesprávne, niekedy s ním odmieta hovoriť, kým sa jej neospravedlní ak sa na neho urazí, občas sa na neho sťažuje, rozčuľuje sa a hnevá pre každú maličkosť a len niekedy sa zaujíma o to, čo chce on. Niekedy má pocit, že jej je protivný. Určitý pohľadový postoj zaujíma aj on voči nej hodnotením jej výchovy ako nedôslednej. Od otca nepocituje takmer žiadne pozitívne prejavy voči sebe, otec je skôr voči nemu hostilný, keď má s ním malú trpezlivosť, občas sa rozčuľovať pre maličkosti, nezaujíma sa o to čo by chcel. Túto hostilitu však aktuálne prežíva ako miernejšiu ako od matky. Otcovu výchovu hodnotí ako dôslednejšiu, síce direktívnu, s nízkou mierou jeho vlastnej autonómie, ale pravdepodobne sa v nej ľahšie orientuje. Pri tomto aktuálnom subjektívnom hodnotení maloletého rodičmi však treba zohľadniť, že dlhšie nežije v spoločnej domácnosti s otcom, aktuálne preto jeho väčšia nespokojnosť smeruje k matke, ktorá je jeho jedinou výchovnou autoritou. Ju aktuálne môže viniť aj za prípadný diskomfort. Spomienku na otca môže modifikovať v pozitívnejšom smere aj na základe toho, že má pocity viny za aktuálne trestné stíhanie voči nemu, ktoré matka i súrodenci vnímajú negatívne. Preto sú pri hodnotení smerodajnejšie objektívne zdroje (psychiater, psychológ, ÚPSVaR,...), ktoré zachytili jeho prežívanie a ťažkosti daného obdobia, než jeho aktuálne spätné vyhodnotenie.

Aktuálne je prítomný pokles ladenia, pocit samoty, vyčerpanosti, zvýšená úzkosť, vnútorné napätie a adaptačné ťažkosti. So svojím životom a detstvom je relatívne spokojný, svoju minulosť prežíva skôr pozitívne, hoci pri spomienkach môže zvyrazňovať tie negatívne. Najväčšiu obavu má aktuálne z neurčitej zmeny, narušenia stereotypov, na ktoré je zvyknutý, ale obava aktuálne nie je v jeho vnútri preukázateľne spájaná s otcom. Menovaný však nemá dostatočne rozvinutú introspekciu – schopnosť pozorovať vlastné vnútorné prežívanie a toto adekvátne komunikovať, preto je ťažké určiť všetky faktory, ktoré sa aktuálne na jeho zhoršenom psychickom stave podieľajú. Pri samotnom vyšetrení naznačil viacero tém, ktoré sú pre neho významné a môže ich negatívne prežívať – aktuálny stav v rodine, provizórne bývanie, pocity viny voči matke i súrodencom, že kvôli nemu odišli z domu, ale napr. aj ukončený vzťah s priateľkou.

Zo zápisnice o trestnom oznámení XXXXX zo dňa 09. 08. 2021 vyplýva a z výpovede XXXXX zo dňa 10. 08. 2021 vyplýva, že otcove reakcie voči XXXXX boli výchovne neadekvátne a ubližujúce. Aj na základe takéhoto výchovného prístupu sa môže aktuálne javiť ako emočne menej diferencovaný, menej citlivý, je odolný aj voči intenzívnejším podnetom, pohotový ísť do verbálnych aj fyzických konfliktov. Jeho frustračná tolerancia je aktuálne, ale aj dlhodobo, znížená a determinuje jeho impulzívne tendencie a epizodické straty sebakontroly. Je to dôsledkom toho, že aj bežná záťaž ľahko prevýši jeho funkčný osobnostný potenciál, ktorý bol od detstva málo rozvíjaný, preto je dlhodobejšie preťažený stresom. V záťaži sa zvyrazňujú jeho pocity úzkosti, napätie, nervozita a podráždenosť. O iných sa zaujíma v primeranej miere, ale im nedostatočne rozumie a jeho očakávania a požiadavky od iných môžu byť neprimerané. Vzťahy s inými sú povrchnejšie, je menej citlivý k záujmom a potrebám iných, pričom častejšie môže byť okolím odmietaný, čo smeruje k sporadickým poklesom jeho ladenia. Pozitívne vzťahy medzi ľuďmi nevníma ako bežné. Prítomné je u neho množstvo hnevu a resentimentu voči ľuďom a situáciám, ktoré z jeho pohľadu prekážajú v napĺňaní jeho potrieb alebo mu kladú do cesty prekážky. Objavuje sa u neho aj situačne neprimeraný vzdor, čo môže poškodzovať utváranie harmonických vzťahov s okolím. Vyhýba sa rozhodovaniu alebo zodpovednosti, je pasívnejší ak je niekto v jeho okolí ochotný preberať tieto úlohy, nejde však o submisivitu.

Vyššie uvedené znaky sú súčasťou postupne sa profilujúcej osobnosti a len ich kontinuálnym diagnostikovaním alebo cieleným pozorovaním by mohla byť zodpovedaná otázka kedy sa ich vývin začal.

Je pravdepodobné, že aj vyššie popísané správanie otca sa podieľalo na osobnostnom vývine maloletého tak, ako bol pri vyšetrení popísaný. Sám si to uvedomuje napr. v tom, že preberá niekedy otcove formy správania voči mladším súrodencom, aj keď zatiaľ bez priamej fyzickej agresie.

Znížená emočná diferencovanosť, menšia citlivosť a odolnosť aj voči intenzívnejším podnetom, pohotovosť ísť do verbálnych aj fyzických konfliktov, sa objavuje ako následok hrubého zaobchádzania, ktorému je psychika dieťaťa vystavovaná zo strany výchovných autorít. Neustále preťažovanie bez dostatočného cieleného rozvíjania osobnostného potenciálu determinuje impulzívne tendencie a epizodické straty sebakontroly. V záťaži sa zvyrazňujú pocity úzkosti, napätie,

nervozita a podráždenosť, lebo dieťa sa nenaučilo od výchovných vzorov spoľahnúť sa na seba, ukludniť, stabilizovať a podať výkon na úrovni svojho potenciálu. Záujem o iných a porozumenie im, nastavenie vnímať interpersonálne vzťahy ako skôr pozitívne, čo u maloletého absentuje, odráža pozitívnosť vzťahov a záujem o neho od najvýznamnejších výchovných autorít. Ak v tomto smere dieťa zažilo deficit, zostáva skôr egocentrické a to následne ovplyvňuje vytváranie jeho nekvalitných vzťahov s inými. Zvýraznený vzdor sa objavuje ako následok príliš silného tlaku od výchovných autorít, ktorý nie je kompenzovaný dostatočným množstvom pozitívnych emócií a rešpektom voči dieťaťu. Vyhybanie sa rozhodovaniu alebo zodpovednosti, pasivita môže vyplývať z nedôvery voči sebe, strachu zo zlyhania, lebo dieťa zažilo trestanie za neúspechy a svoju vlastnú iniciatívu a aktivitu.

Menovaný udáva ako najhorší zážitok s otcom to, keď ho fyzicky napadol za to, že s ním nechcel ísť na XXXXX. Mal si ho prehodiť cez rameno, priškrtiť tak, že sa nevládal postaviť zo zeme, snažil si brániť tvár. V súvislosti s tým však subjektívne aktuálne neudáva dostatočné množstvo príznakov dostatočnej intenzity, ktoré sa vyskytujú po prežití udalosti, ktoré sú jedinec traumou. Z vyšetrenia tiež vyplýva, že aktuálne nie sú prítomné traumatické fenomény v podobe pocitov bezmocnosti a nedostatku vlastnej kontroly, zaplavenie emóciami v súvislosti s akútnym stresom, ani znížená ochota emočne reagovať či obranná ostražitosť a zvýšená bdelosť kvôli strachu z okolia. Len z výpovede maloletého sú naznačené vyhýbavé tendencie vo vzťahu k otcovi. V správaní sa otca k maloletému však išlo o dlhodobejšie obdobie s prejavmi agresie tak, ako ich v trestnom oznámení popisuje matka, i on sám. Ide teda o kumulovaný vplyv, ktorý sa viac ako príznakmi posttraumatickej stresovej poruchy prejavuje odchýlkami vo vývine osobnosti a to v smere identifikácie sa určitým správaním otca, ktorého považuje za mužský vzor, napr. v prístupe k mladším súrodencom a aktuálne aj k matke.

Ako sebazničujúce reakcie možno považovať suicidálny úmysel a sebapoškodenie v situácii straty priateľky, kedy agresiu obrátil voči sebe (Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 09. 08. 2021: Asi tak 2 roky dozadu, keď sa so mnou rozišla priateľka, som sa chcel kvôli otcovi zabiť, toto ma napadlo viac krát... Pri samotnom psychologickom vyšetrení na otázku: „Ublížoval si si niekedy fyzicky alebo si sa pokúsil o sebevraždu“ uviedol, že si rezal predlaktie z vrchnej strany keď sa rozišiel s frajerkou. On vtedy so všetkého vinil seba, tak je to väčšinou, že viní seba.)

Za násilie zo strany otca možno považovať neustálu neprimeranú kontrolu kamerovým systémom, dohľad prehľadávaním telefónu, izby, zamknutie v dome bez možnosti vychádzať, podmieňovanie jedla správaním, trestanie zatváraním niekam.

Aktuálne zistené osobnostné deficity, ktoré by mohli súvisieť s neprimeraným správaním otca sú popísané vyššie. Ďalšie vystavovanie výchovným praktikám otca, tak ako ich v trestných oznámeniach popísali matka so synom, by ďalej prehľbovalo identifikáciu maloletého s takýmto správaním a stratil by náhľad a kritickosť na jeho neadekvátnosť. Realizácia takéhoto správania by zhoršovala kvalitu a harmóniu jeho

najbližších vzťahov a bez primerane vybudovaného vzťahového zázemia by trpela aj realizácia jeho výkonového potenciálu v budúcnosti.“.

V správe Strednej obchodnej školy polytechnickej v XXXXX sa uvádza, že poškodený XXXXX v školskom roku 2021/2022 dosahuje slabé študijné výsledky, má 7 neospravedlnených hodín. V škole a na vyučovaní sa správa spontánne, primerane, rád sa zapája a reaguje na otázky. Na vyučovaní nevykazuje znaky vulgárneho správania, na napomenutie reaguje slušne, vie sa ospravedlniť. Medzi spolužiakmi je spontánny.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX vo svojej správe zo dňa 22. 10. 2021 poukazuje na tvrdenia poškodenej, ktoré uvádzala pri trestnom oznámení. Odborné poradenstvo bolo zamerané predovšetkým na prácu s XXXXX na základe žiadosti Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately o poskytnutie poradensko – psychologickéj pomoci mladistvému pri aktuálnej krízovej situácie v rodine a jeho vnútornom prežívaní. Matke bola opakovane ponúkaná odborná pomoc avšak túto doteraz nevyužila. Stretnutie plánované na deň 15. 10. 2021 sa zrušilo z dôvodu PN odbornej poradkyne. Prioritne bola pomoc zameraná na podporu dieťaťa pri explorovaní vnútorného prežívania a adaptáciu na novovzniknuté podmienky v živote dieťaťa. V správe zo dňa 10. 08. 2021 sa píše, že toho času je u poškodeného mladistvého prehodnotená miera ohrozenia ako stredná miera ohrozenia a u maloletých detí XXXXX nízka miera ohrozenia. S rodinou je vypracovaný plán sociálnej práce, na základe ktorého pracuje rodina aj so psychológom tunajšieho referátu poradensko-psychologických služieb. Tiež bolo zaslané odporúčanie pre Centrum pre deti a rodiny XXXXX, pracovisko XXXXX pre prácu s rodinou.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR a z odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že ani v jednom z nich nemá obvinený záznam.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely Trestného zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 alebo nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a

osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Týranie blízkej a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 TZ sa rozumie také zlé nakladanie so zverenou alebo blízkou osobou, ktorá sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním. Nevyžaduje sa, aby u blízkej alebo zverenej osoby vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Týmto ustanovením sa poskytuje ochrana pred domácim násilím, bez rozdielu či ide o muža alebo ženu (manžel, manželka, starý rodič alebo aj iná osoba zverená do opateru útočníka) alebo či ide o dieťa.

Páchatelom tohto trestného činu je spravidla ten, komu je k blízkej alebo zverenej osobe uložená povinnosť sa o túto osobu starať alebo ju vychovávať. Musí ísť o takú formu týrania, ktoré spôsobuje fyzické alebo psychické utrpenie. Týranie spočíva v surovosti a táto surovosť má častokrát aj prvky určitej trvalosti. Dlhšie trvanie môže byť v niektorých prípadoch nahradené intenzitou.

Objektívna stránka tohto zločinu spočíva v spôsobovaní fyzického respektíve psychického utrpenia osoby, blízkej alebo zverenej a to najmä: bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi obvineným a poškodenými sú osobné a rodinné vzťahy narušené, avšak konanie obvineného voči nim nedosiahlo takej intenzity, s ktorou by Trestný zákon spájal trestno-právny následok. Správanie sa obvineného popísané v skutkovej vete tohto uznesenia je potrebné, aj napriek dlhšie trvajúcej dobe, posudzovať, ako konanie, ktoré nenapĺňa znaky trestného činu podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona ani iného trestného činu popísaného v osobitnej časti Trestného zákona. Konanie obvineného je preukázané najmä jeho výpoveďou, výpoveďou poškodenej, v spojení so závermi znaleckých posudkov, ktoré boli vypracované znalkyňou XXXXX a výpoveďami svedkov XXXXX a súrodencov obvineného. Poškodený XXXXX po vznesení obvinenia odmietol vypovedať. Ani u jedného poškodeného neboli zistené znaky týranej osoby, ktoré by svedčili o tom, že by obvinený tieto týral. Jeho správanie však prekračuje normy bežného občianskeho spolužitia, stanovené a chránené zákonom (napr.: § 49 ods. 1 písm. e) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch).

K veci je potrebné tiež uviesť, že návrhom zo dňa 14. 12. 2021 obvinený prostredníctvom svojho obhajcu navrhol zrušenie obmedzenia, a to zákazu styku s poškodenou XXXXX a jej synom poškodeným XXXXX zákazu priblíženia sa na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov k týmto poškodeným s výnimkou účasti na procesných úkonoch tohto trestného konania resp. s výnimkou účasti na akýchkoľvek úkonoch súdu, zákazu zdržiavať sa v blízkosti obydlija na adrese XXXXX a zákazu kontaktovať poškodeného XXXXX akoukoľvek formou, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Z návrhu a jeho príloh tiež vyplýva, že obvinený a poškodená začali od 07. 12. 2021 absolvovať rodinnú mediáciu. Obvinený a

poškodená doteraz absolvovali dve mediačné stretnutia, ďalšie bolo naplánované na deň 21. 12. 2021. Navrhované zrušenie obmedzení žiadali aj samotní poškodení. Títo napísali list pre súd označený ako žiadosť o zrušenie zákazu priblíženia. V liste poškodení uvádzajú, že chcú požiadať o zrušenie zákazu priblíženia k nim, že oni aj deti by chceli, aby na Vianoce boli všetci spolu. Obvinený im chýba. Čo sa týka zvyšných uložených obmedzení na základe citovaného uznesenia, do právoplatného skončenia vo veci samej, obvinený nemá problém, aby zostali v platnosti. Súd návrhu obvineného uznesením sp. zn.: 7Tp/10/2021 zo dňa 22. 12. 2021 vyhovel, pričom prokurátor proti nemu sťažnosť nepodal.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Týmto ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Iným orgánom je orgán, ktorý prejednáva priestupky alebo iné správne delikty alebo ktorý vykonáva disciplinárne konanie. Postúpenie veci sa týka obvineného a určitého skutku, a nie jeho právnej kvalifikácie. Postúpiť možno vec, ktorá je dostatočne objasnená v rozsahu nevyhnutnom na také rozhodnutie, len vtedy, ak od spáchania priestupku, iného správneho deliktu alebo disciplinárneho previnenia neuplynula doba, po uplynutí ktorej podľa príslušných právnych predpisov ich nemožno prejednať. V opačnom prípade musí byť trestné stíhanie zastavené.

Ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní, policajt spracuje návrh na postúpenie veci, ktorý spolu so spisom predloží prokurátorovi, ktorý je výlučne oprávnený v prípravnom konaní postúpiť vec inému orgánu na prejednanie.

Vykonaným vyšetrovaním bolo preukázané, že nejde o zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obvinený XXXXX však svojím konaním popísanom vo výrokovej časti tohto uznesenia mohol naplniť znaky skutkovej podstaty priestupku napr. podľa § 49 ods. 1 písm. e) Zákona č. 372/1990 Zb o priestupkoch.

Na prejednanie priestupku je príslušný Okresný úrad XXXXX, Odbor všeobecnej vnútornej správy, ako príslušný štátny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a vec som podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, postúpil Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy na jej prejednanie, pretože ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Martin Machaj
prokurátor